

(1900 – 1989)

MUSTAFA ÖZTÜRK

Nazilli ilçesi Risale-i Nur'un erken dönemlerde parladığı yerlerden birisidir. Bu şirin ilçenin ilk Nur Talebesi de Hacı Mustafa Öztürk'tür. Mustafa Öztürk geçen asrın tam başında, 1900 tarihinde Nazilli'nin Yazırlı Köyü'nde doğmuştur. 1943'de Risale-i Nur'u tanımakla şereflenmiş olup, büyük hizmetlere vesile olmuştur. Uzun ve bereketli bir ömürden sonra 1989'da vefat etmiştir. Kabri Nazilli mezarlığındadır.

Hacı Mustafa Öztürk'ün torunu Ertuğrul Öztürk Bey iyi tanıdığımız bir simadır. Fedakâr ve aktif bir nur talebesidir. Kendisi kimya mühendisidir. Dedesi Hacı Mustafa Öztürk ise; hakkında fazla bilgi sahibi olmadığımız; mevcut olan bilgilerimizle de sisli, perdeli ve adı zaman zaman uzaklardan kulaklarımızda yankılanan bir zat idi. Vakta ki 2007 yılında Muzaffer Arslan Ağabey'in hatıralarını alıncaya kadar.

Anadolu tarlasını karış karış dolaşarak "Nur" tohumlarını bin bir fedakârlıkla serpen rahmetli Muzaffer Arslan Ağabey'imize Mustafa Öztürk'ün: "Arkadaş! Sen kimseden bir kuruş isteme, şarka çıkacağı zaman benim yanıma gelirsin, ben senin yol paralarını karşılarım, ama bunu kimseye de söyleme. Bir sen, bir de Allah bilsin" sözünü dinleyinceye kadar, hakkındaki bu sis perdesi devam etti. Hacı Mustafa Öztürk'ün bu ihlâsı, hasbîliği içimdeki muhabbet ve takdir selini çoğaltmıştı. "...kimseye söyleme. Bir sen, bir de Allah bilsin" sözleri beni çok etkiledi. O zaman ki şartlar çok ağırdı. Zerresi bile bugünkü dağ gibi hizmetlere mukabil gelebilirdi. Zira o dönemde hizmetlere kol kanat gerenler pek azdı. Duygularım kabarmıştı... Ve içimden şöyle haykırmak geldi: "Mustafa Ağabey; siz kendinizi ihlâs perdesi altında gizlediniz. Fakat bu milletin torunları sizleri kıyamete kadar unutmayacaktır, unutmamalıdır, unutturulmamalıdır..." Şimdi bizlere düşen görev, ihlâs kahramanı bu zatı olabildiği kadar araştırmaktır. Düşündüm, bana kim yardımcı olabilirdi? Elbette ki torunu Ertuğrul Öztürk ve Hacı Mustafa Ağabey'i çok yakından tanıyan, Nazilli'nin Kadim Ağabey'i (Teyp) Tahir Gürdere. Bana bu konuda gerekli yardımı yaptılar. Kendilerine teşekkür ediyorum. Neticede çok kıymetli bilgi ve hatıralara ulaşmak nasip oldu elhamdulillah.

Hacı Mustafa Öztürk, Bediüzzaman Hazretleri'ni üç defa ziyaret etmiştir. Ve Denizli Mahkemesi'nden sonra, yani 1943'den itibaren Nazilli'nin ilk nur talebesidir, saff-ı evveldir. Hem de Türkiye'de ilk dersane-i Nûriyeyi Nazilli'de açarlardandır. Yeni öğrendiğimiz başka şeyler de oldu: Üstad Hazretleri'nin son devirlerde Ankara'ya ziyaretleri sırasında kaldığı evin kirasını, Hacı Mustafa'nın gönderdiğini... 1960 İhtilal'nda çok sıkı takip edilen Bayram Yüksel Ağabey'i himaye ettiğini... Ve diğer, derslerle dopdolu lâtif hatıraları...

Muzaffer Arslan

MUZAFFER ARSLAN ANLATIYOR: HACI MUSTAFA'NIN İHLÂSİ VE FEDAKÂRLIĞI

1950'li yılların başlarında, "Ertuğrul Öztürk'ün dedesi, Hacı Mustafa bizi Nazilli'ye davet etmişti. Bir bayram günüydü. Oranın Müftüsü Tavaslı Hüseyin Hoca'yla önceden tanışıyorduk. Yanımızda Ahmed Feyzi Ağabey de vardı. Müftü Efendi dedi ki: "Muzaffer Efendi, sen Hacıethem Camiinde konuş, Ahmed Feyzi de Koca Cami'de konuşsun. Nazilli'de Büyük Cami'ye "Koca Cami" diyorlardı. Ahmed Feyzi Ağabey o camide, ben de Hacıethem'de Bayram'da sohbet dersi verdik. Hacı Mustafa Öztürk: "Arkadaşlar Allah razı olsun, bizi cahillikten kurtardınız. Nurculara hep cahil diyorlardı..." diye pek memnun kaldı. Ahmed Feyzi Ağabey'de beylik laflar çoktur, biliyorsunuz çok büyük bir hatipti o.

O zaman Hacı Mustafa Ağabey bana: "Arkadaş! Sen kimseden bir kuruş isteme, şarka çıkacağı zaman benim yanıma gelersin, ben senin yol paralarını karşılarım, ama bunu kimseye de söyleme. Bir sen, bir de Allah bilsin" dedi. İşte 1960'a kadar kimseye arz-ı hâcet etmeden, bu şekilde her sene beş altı ay şark'a gidiyordum. Hacı Mustafa'nın hâkim bir oğlu vardı. Ertuğrul'un babasıdır, bir çırçır fabrikası kurdu, imkânları arttı. Ondan sonra, Denizlili kardeşler, Atıcı'lar (Said Atıcı ve kardeşleri) filan bize destek oldular, hiçbir zaman da yolda kalmadık..."

TEYP TÂHİR (GÜRDERE) ANLATIYOR

Teyp Tâhir Ağabey de Nazilli'nin ilk Risale-i Nur talebelerinden. 1955'ten beri iman ve Kur'an hizmetlerinin içindedir. Davudî sesiyle hiç durmadan gün boyu Risale-i Nur'dan ezbere okuyabiliyor. Bu özelliği itibarıyla Tâhir Ağabey nur camiasının iyi tanıdığı bir simadır. Çok kimse soyadının 'Gürdere' olduğunu dahi bilmez. Herkes onu 'Teyp Tahir Ağabey' olarak bilir ve tanır. Mustafa Öztürk'ü çok iyi tanıyan ve onun çok yakınında bulunmuş birisidir. Bu sebeple bizim için mühim bir kaynak oldu.

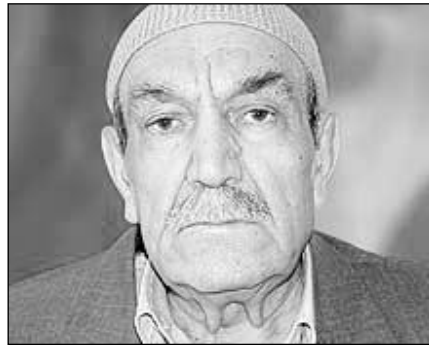
MUSTAFA ÖZTÜRK NAZILLI'NİN İLK NUR TALEBESİ'DİR

—Mustafa Öztürk Risale-i Nur'u ilk defa nasıl ve kimden tanımış?

—Hacı Mustafa Öztürk ile ilgili çok hatıralarım var. Kendisi ile iyi görüşürdük ve samimiydik. Risale-i Nur'u ilk defa tanınması şöyle oluyor:

Sene 1943... Denizli Mahkemesi'nden hemen sonra, Nazilli'ye Denizli'den bir ağabey geliyor. Nazilli Koca Cami'ye (Büyük Cami) iniyor. Adı Şevket Kahraman... Orada bazıları diyorlar ki: "Bu zat Bediüzzaman'ın talebesidir." Hakikaten Şevket Ağabey Üstad'la beraber hapisanede yatmış. Hapisten sonra da evini dersane yapmış birisidir. Ben de Şevket Ağabey'in evinde çok kalmışım. Hacı Mustafa Öztürk, orada Şevket Ağabey'e: "Ben de sizin tarikatata girmek istiyorum" diyor. Şevket Ağabey: "Biz tarikatçı değiliz" diyor.

"Nesiniz peki?" "Biz hakikatçiyiz. Bizde el vermek, el etek öpmek yoktur. Ben sana bizim tesbihatı vereyim. Bu dua Peygamberimizin (a.s.m.) sünnetidir. Onu oku." diyor. Mustafa Öztürk alıyor ama, "bu az!" diyor.

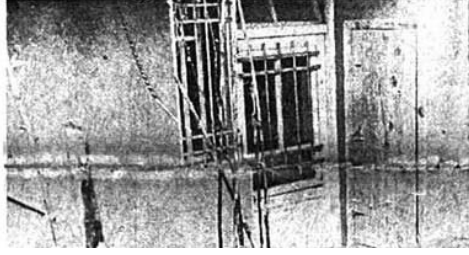

Teyp Tâhir (Gürdere)

Şevket Kahraman: "Bu sana hem dünyada, hem de ahirette yeter" diye cevap veriyor ve onunla ilgilenmeye başlıyor. İşte Hacı Mustafa Öztürk bu vesile ile ilk defa Risale-i Nur'u Nazilli'de tanımış oluyor.

—Ondan önce Nazilli'de Risale-i Nur'u tanıyan kimse var mıydı?

—Ondan önce tanıyan yok. Sonra Mehmet Büker, Mehmet Ali Özdin, Yusuf Özdin Ağabeyler tanıyor. Aynacı Mehmet falan 1955’de bizimle beraber sonradan tanıdı. Nazilli’de en eski Hacı Mustafa’dır.

Türkiye’de Nazilli’de açılan ilk Dersane-i Nuriye.

Bu fotoğraf 4 Nisan 1958 tarihinde dersaneye yapılan polis baskınını haber yapan Hürriyet Gazetesi’nde yayınlanmıştır

MUSTAFA ÖZTÜRK’ÜN ÜSTAD’A ÜÇ ZİYARETİ

—Üstad Hazretleri’ne yaptığı ziyaretleri size anlatır mıydı? Bildiğiniz kadar anlatır mısınız?

—Hacı Mustafa üç defa Üstad’ı ziyarete gittiğini biliyorum. Bunlardan aklımda kalan kısımlardan anlatabilirim size:

İlk ziyaret: Hacı Mustafa’nın Köyü Yazırlı’da Polis Mehmet Bey vardı. Demokrat Partili ve nur talebesidir bu zat. Köyün muhtarı ise Halk Parti’li. Muhtar, Halk Parti’sine rey verelim diyor. Polis Mehmet Bey ise, “Demokrat Parti’ye” diyor. Sonra, ‘en iyisi Üstad’a soralım’ diyorlar. Ve hep beraber Üstad’a gidiyorlar. Hacı Mustafa bu meseleyi bize şöyle anlatırdı: “Ben daha konuşmadan, bir şey sormadan Üstad kalbimizi okudu, hemen ağzımı kapattı. ‘Demokrat Parti dost, Halk Parti’si düşmandır’ diyerek, Demokrat Parti’ye işaret etti.”

Hacı Mustafa ikinci ziyaretini ise şöyle anlatırdı: “Ankara’ya gitmiştim. Orada Üstad’ın çok eski dostlarından eski Alay Müftü’sü Osman Nuri Efendi vardır. İşte O Osman Nuri Efendi, dedi ki: ‘Siz Üstad’ın makamını bilmezsiniz. Bediüzzaman’da dört makam vardır. Hem Gavs-ı Azam’dır, hem Kutbu Azam, hem Ferd-i Azam, hem de Mehdi-i Azam’dır.’ Ben Üstad’ın yanına gideceğim’ deyince, ‘ben sana bal vereyim Üstad’a götür. Kimseden almaz, ama benden alır’ dedi. Üstad’a gittiğimde Osman Nuri’nin selamını söyledim. Hediye verdim. Üstad: ‘Sana Külliyyat’ı veriyorum, para verme’ dedi. ‘Benim param var Üstad’ım’ dediysem de Üstad katiyen almadı. Bir kuruş almadan, bir bohça kitap verdi Üstad bana. Otobüsle Nazilli’ye döneceğiz. Kitapları otobüsün rafına koyarken, kravatlı bir beyefendi Risaleleri gördü. ‘Ne bunlar?’ dedi. ‘Risale-i Nur’ dedim. ‘Siz azsınız, onları pek okuyan yok’ dedi. Ben dedim ki: ‘Güneş kaç tane? Bir tane. Ama bak dünyayı aydınlatıyor.’ Ben böyle deyince adam bir kitap aldı benden.” İşte Üstad’ı ikinci ziyaretinde Hacı Mustafa Efendi bunları anlatırdı bize.

Üçüncü gidişini de şöyle anlatırdı: “Anam olmasa ben daha çok imana ve Kur’ana hizmet ederdim. Anam bana mani oluyor...” diye düşünüyordum. Bunu Üstad’a soracaktım. Gittim. Üstad dedi ki: ‘Kardeşim herkes ruhunu feda eder ancak anasını, babasını feda edemez. Bu Sungur var ya hem anasını hem babasını feda etti. Ananı bahane etme’ Bu şekilde Üstad’tan dersimizi aldık” diyordu Mustafa Öztürk Ağabey.

Sene 1955. Benim Risale-i Nur’u tanıdığım sene. Üstad’dan, “İlk defa dersane açmak size nasip oldu. Tebrik ediyorum...” şeklinde Nazilli’ye bir mektup geldi. O zaman Camcı Ahmet Ağabey vardı. Onun camcı dükkânının üzerine dersane açıyorlar. Zannedersem Türkiye’de ilk dersane Nazilli’de açıldı.

ÜSTAD’IN ANKARA’DA KALDIĞI EVİN KİRASI

Üstad Hazretleri Ankara’da kısa aralıklarla kalırken dairenin kirasını Mustafa Öztürk Ağabey gönderiyordu. Hali vakti iyiydi.

—Tâhir Ağabey, biz bunu hiç duymamıştık. Bunu size kendisi mi söyledi?

—Hayır! Kendisi söylemez böyle şeyleri. Ben bunu Zübeyir ve Bekir Berk Ağabey’lerden duydum.

—Zübeyir Ağabey nasıl söylemişti size?

—Zübeyir Ağabey bana hep tembih ederdi; “Mustafa Efendiyi sık ziyaret edin. O gelemese bile, siz yanına gidin, mutlaka arayın onu” derdi. Bir gün ben: “Niye Ağabey bu kadar çok tembihliyorsunuz?”

diye sordum. Zübeyir Ağabey o zaman: ‘Kardeşim! Çünkü Mustafa Efendi böyle bir zamanda Üstad’a sahip çıkmıştır. Hatta Üstad Ankara’ya gittiğinde, kaldığı evin kirasını göndermişti o’ demişti.

Bekir Berk Bey de Nazilli’ye mahkemeler için geldiğinde aynı şekilde söylemişti. Mahkemelerin masrafını da Mustafa Efendi karşıladı. Bir gün Muzaffer Arslan Ağabey’le Balıkesir’de bulunuyorlarmış. Mustafa Efendi hocalara para vermek istiyor. Muzaffer Ağabey de vermesini istememiş. Mustafa Efendi, “sen karışma ben vereceğim” diyor ve veriyor. Hayır hasenat işleme konusunda kimseyi dinlemezdi.

BAYRAM AĞABEY’İN NAZİLLİ’DE KALMASI

—Bayram Yüksel Ağabey’in bir müddet Nazilli’de kaldığını biliyoruz. Bu nasıl ve neden olmuştu?

—1960 İhtilalı olunca Zübeyir Ağabey, Bayram Yüksel Ağabey’e: ‘Kardeşim bizi takip ediyorlar. Bize zarar verecekler. Nazilli’de Mustafa Öztürk Ağabey var. Onun traktörü var, sen ona git. Traktörü kullanırsın pamuk tarlası var, sulayıverirsin. Ben de köylerde saat tamiri yaparım...’ demiş.

Bayram Ağabey, Zübeyir Ağabey’in teklifi ile Nazilli’ye Mustafa Efendi’nin yanına gider. Hacı Mustafa, üç ay müddetle orada Bayram Ağabey’i muhafaza edip kolluyor. Bayram Ağabey de ona işlerinde yardım ediyor. Onun için Bayram Ağabey Mustafa Efendiye, “benim patronum” diye latife ederdi.

Ben Bayram Ağabey’in bizzat kendisinden şöyle dinlemiştim: “O dönemde jandarma beni arıyordu. Bir gün tarlayı sularken beni arayan Başçavuş geldi. Menderes nehrinin kenarında traktörün başında duruyordum. Başçavuş bana yaklaştı ve sordu: ‘Burada bir nurcu varmış, ben onu arıyorum ama bulamıyorum, sen buralarda böyle birini tanıyor musun?’ Bayram Ağabey diyor ki: ‘Ben ne bileyim? Nurcu falan ne demek ki?’ Başçavuş: ‘Ben de bilmiyorum ne demek!’ Bayram Ağabey de: ‘Senin bilmediğini ben nasıl bileyim Başefendi?’ diyor. Bayram Ağabey gülererek derdi ki: ‘Hâlbuki benim’ desem, o zaman beni alıp götürcekti...”

TEYP TÂHİR, HACI MUSTAFA ÖZTÜRK’TEN MUHTELİF HATIRALAR ANLATIYOR

—Başka ne gibi hatıralar konuşurdunuz kendisiyle?

—Kendisinin bize anlattıklarından bahsedeyim:

Hacı Mustafa Öztürk şöyle anlatmıştı: “1952 senesinde Üstad’ın İstanbul Gençlik Rehberi Mahkemesi vardı, oraya gittik. Mahkeme çok kalabalıktı. İçeriye kimseyi almıyorlardı. Biz zorla da olsa girebildik. Üstad orada müdafaasını yaptı. Mahkeme bittikten sonra dışarıda oturduk. Üstad’ın yanında Abdullah Yeğin, Abdülmuhsin, Sungur, Bayram ve Zübeyir Ağabey’ler vardı. Sonra ikinci ezanı okundu, fakat namaza giderken beni çağırmadılar. Kendi kendime, ‘Peygamberimiz olsa böyle yapmazdı’ dedim. Üstad birden fark etti ve ‘gel kardeşim Mustafa, sen de gel’ dedi ve beni de çağırdı. Beraberce namaza gittik.”

Teyp Tahir Ağabey Hacı Mustafa Efendi’den lâtif bir hatıra naklediyor:

Üniversite gençleriyle ilgili hatırasını anlattı Hacı Mustafa: “Bir gün Nazilli Büyük Park’ta oturuyordum. Orada bazı gençler vardı. ‘Siz kimsiniz?’ dedim. ‘Biz üniversite talebeyiz hacı amca’ dediler. ‘Siz nasıl üniversite talebesisiniz? Hem buradasınız?’ Dediler: ‘Biz burada ders çalışıyoruz, Ankara’da İstanbul’da imtihana giriyoruz’. Sonra: ‘Ben de talebeyim’ dedim. ‘Hacı amca sen nasıl talebesin, 75 yaşında talebe mi olur, hem sen nerde okuyorsun, nerede imtihan oluyorsun?’ gibi sorular sormaya başladılar. Onlara dedim ki: ‘Biz şöyle imtihan oluruz: Biz de toplanır bir araya geliriz. Kur’an ve tefsirini okurken polisler gelir bize baskın yaparlar. Ertesi gün tekrar derse gelenler veya gelmeyenler olur. İşte bizim imtihanımız da böyle olur’ dedim.”

Bir keresinde de Hacı Mustafa Öztürk şu hatırasını dinlemiştim: “Türkiye’nin ve dünyanın muhtelif yerlerinden bana mektuplar gelirdi. Bulgaristan’dan... Yunanistan’dan... Beni Komünist olarak yakalamak istiyorlardı. Ben ise Risale-i Nur Talebesi olarak yakalanmak isterdim. Onun için gelen mektupları hiç okumadan yırtardım. Mektupları sorsalar, bilmiyorum demek için.

Hacı Mustafa’dan bir başka hatıra: “Bir bahane ile, neredeyse her gün bizi mahkemeye götürüyorlardı. Birisi bir gün sordu: ‘Hacı amca sizi her gün polis götürüyor, siz korkmuyor musunuz?’ Ben dedim: ‘Yok biz korkmuyoruz. Zaten polisler de bizim korkmayacağımızı bilirler.’ ‘Peki o zaman niye sizi götürüyorlar hep böyle?’ Dedim: “Maksatları sizin bize yaklaşmanıza mani olmak. Onlar aslında sizi korkutuyorlar.”

Hacı Mustafa Amca: “Bir gün beni savcılığa çağırdılar. Savcı dedi: ‘Bir Hasan Atif Hoca var. Onu tanımıyor musun?’. Dedim: ‘tanıyorum savcı bey.’ Savcı hayretle: ‘Biz bu Atif Hoca’ya, Nazilli’de

Mustafa Öztürk var, tanıyor musun?’ dediğimizde, ‘tanımıyorum’ demişti bize?’ Dedim, ‘Efendim, o bakkaldır, bakkala; Ankara’dan, İstanbul’dan, Konya’dan müşteri gelir. Bakkal onları tanımaz. Ama müşteri bakkalı tanır.’”

Güzel bir hatırası daha: “Bir gün tren ile giderken Cevşen okuyordum. Bir yüzbaşı bunu gördü ve: “Sen bunun manasını anlıyor musun ki okuyorsun?” dedi. Ben de, o sırada dışarıda traktörle çift süren bir çiftçiyi göstererek, dedim ki: “Çifti süren traktörün imalatından değil, neticesi olan tarlaların hazırlanmasından anlar. Sen bunu biliyor musun, bu Cevşen’dir. Peygamberimizin (a.s.m.) duasıdır ve vahiyle gelmiştir. Harpte iken Peygamberimize, ‘zırhını çıkar bunu oku’ şeklinde Allah tarafından gönderilmiştir. İşte biz de bunun için okuyoruz” dedim. O yüzbaşı da bu misale karşı: ‘Öyle ise bir Cevşen de bana ver’ dedi.

MEHMET ERTUĞRUL ÖZTÜRK ANLATIYOR

Hacı Mustafa Öztürk’ün torunu Ertuğrul Öztürk Bey, ısrarlı sorularım üzerine aşağıdaki mektubu yazarak göndermiştir. Kendilerine teşekkür ederim:

Muhterem Ömer Özcan Bey;

Sorularınıza aşağıdaki gibi kısaca cevap veriyorum. İnşallah size yardımcı olur.

1950 Aydın-Bozdoğan doğumluyum. Babamın hâkimliği dolayısıyla ilkokulu muhtelif şehirlerde, liseyi Nazilli’de, yüksek öğrenimimi ise İzmir’de tamamladım. 1973 yılında kimya mühendisi olarak mezun oldum. Risale-i Nur’u ilk kez ortaokulda dedem Mustafa Öztürk’ten işittim. 1971’de Üniversite ikinci sınıfta iken, Risale-i Nur’u daha yakından tanıdım. 1974’te Nazilli’de bulunan bazı ağabeylerden tahsil ettim. Cenab-ı Hak bizleri bu hizmette muhafaza ve istihdam eylesin. Âmin.

Babam Fuat Öztürk: 1927 doğumludur. 1991’de vefat etti. Hâkimlik ve avukatlık yaptı. Üstad’ı bir kere ziyaret etmiş. Üstad ona: ‘Babana söyle, (Dedem Mustafa Öztürk için) çekinmesin, korkmasın. Küfrün belini kırdık’ demiş. Babamdan böyle duymuştum.

Dedem Hacı Mustafa Öztürk ise, 1900’de Nazilli Yazırlı Köyü’nde doğmuş. 1989’da 89 yaşında iken vefat etti. 1943 yıllarında hizmeti Nazilli’de tanınmış ve defalarca Üstad’ı ziyaret etmiş. Nazilli yöresinde Risale-i Nur’u ilk tanıyan ve Ege Bölgesi’nde de ilklerden olduğunu Muzaffer Arslan Ağabey’den işitmişim. Dedem Hacı Mustafa Öztürk hakikaten cömert ve misafirperver bir insandı. Eskiden köye gelen misafirleri hemen dedem ağırlarmış. Bir gün köyün zengini dedeme soruyor: “Sen her geleni evine götürüyorsun. Senin evinde her zaman yemek oluyor mu?”

Dedem de: “Ben hocalardan, ‘gelen misafire evde olanı vermek sünnettir’ diye işitmişim. Onun için, ben kendim ne yiyorsam misafirlere de aynısını ikram ediyorum” tarzında cevap vermiş.

Dedem 80 yaşında iken, Nazilli’de bizzat yaşadığım mühim bir hatıra: 12 Eylül 1980 İhtilal olmuştu. Nazilli cemaati olarak dedemin evinde toplandık. Ağabeyler o zaman ki idarenin yetkilerini ve tavrını anlatarak, tedbir alınması lazım geldiğini söyleyerek, ‘hükümet, şüphelendiği şahısları üç ay içeriye atıyor, sonra da mahkemeye çıkarıyor’ şeklinde izahlarda bulundular. Dedem:

‘Ya! Öyle mi? Ya! Öyle mi?’ diyor, fakat bir türlü tasdik etmiyordu. Anlamaz gözüküyordu. Sonunda dayanamadım, torunu olarak bir de ben anlattım. Dedem birden celalli bir şekilde bana dönerek:

“Tuh! Size... Biz ölüme karşı durduk... Siz üç aya karşı duramıyor musunuz? Yazıklar olsun! Tedbir; hizmetimize her halükarda nasıl devam edebiliriz diye araştırıp gerekeni yapmaktır. Tedbir dağılmak değildir...” şeklinde sitem ve tavsiyelerde bulundu. Bu sözlerden sonra cemaat olarak hepimiz hiç bir fire vermeden hizmetlere devam ettik elhamdülillah.

Muhterem hocam Allah’tan hizmette muhafaza ve istihdam olmanızı niyaz eder, selam ve dualarımı arz ederim.

Mehmet Ertuğrul Öztürk

22.11.2007

Nazilli

NAZILLI’NİN İŞARET TAŞLARI

Nazilli Risale-i Nur hizmetlerinin önemli bir merkezi olmuştur. Nazilli adı bilhassa şu hadiselerle daima hatırlanır:

Türkiye’de ilk dersanelerden biri belki ilki Nazilli’de açılmıştır.

Dört Mehmetleri ve bu Mehmetlerden birinin; karakolda işkence ile şehit edilmesidir ki, Türkiye'nin ilk ve tek nur şehididir. Mehmet Oğuz...

1958 Ankara Davasının ucunun Nazilli'ye dayanması.

1960 İhtilal'nda Bayram Yüksel Ağabey'in Nazilli'de muhafazası.

Zübeyir Gündüzalp ağabeyin 1961'de 45 gün Nazilli'de kalması ve Hizmet Rehberi kitabını burada hazırlaması.

Ve bir gün süreyle hiç durmadan, ezberden Risale-i Nur okuyabilen Teyy Tahir'i...

Bu kişiler ve hadiseler konuşulduğunda Nazilli'nin adı mutlaka geçer.

1958 ANKARA DAVASI VE NAZİLLİ

1958 Ankara Davasının ucu Nazilliyeye dayanır. Bu mahkeme aynı zamanda Av. Bekir Berk Ağabey'in aldığı ilk Risale-i Nur davasıdır. "Ağabeyler Anlatıyor" kitabımızın 1. cildinde yayınladığımız bu hatırayı Merhum Mustafa Türkmenoğlu Ağabey bize şu şekilde aktarmıştı:

"1958'de Nazilli'de dersane basılmıştı. Gazeteler aleyhte yazdılar. Üstad'dan bize Risale-i Nur'un mahiyetini anlatan bir mektup geldi. Nazilli hadisesi münasebeti ile Isparta'dan gelen bu mektubu neşretmiştik. Onu matbaada biz bastırmıştık. Mektupta "Tâhirî, Sungur, Bayram, Zübeyir, Ceylan, Rüşdü" –Rüşdü ismi yoktu sonradan ben yazdım– altı kişinin ismi olduğu için onları tutukladılar, bizi de neşrettiğimiz için tutukladılar, bazıları da tevzi-dağıttığı- ettiği için. O zaman 65 gün kadar yattım Ankara'da."

DÖRT MEHMED'LER VE ŞEHİT MEHMED OĞUZ

Nazilli'nin Dört Mehmed'leri meşhurdur. Bugün hiç birisi hayatta değildir. Ama hepsi de aynı dönemde yaşamışlardır. İsimleri şöyledir: Mehmed Büker, Mehmet Ali Özdin, Mehmet Tokyay ve Mehmed Oğuz.

En sonda ismi geçen Mehmed Oğuz şehittir. 1961'de karakolda dövülerek şehit edilmiştir. Bundan sonra Hacı Mustafa Ağabey'imiz devreye girer ve hadisenin peşini bırakmaz. Bu hüznü hadiseyi "Salih Okur Bey" araştırmış ve "cevaplar.org" sitesinde şu şekilde vermektedir:

1961'de Nazillide, Karakolda işkence ile şehit edilen Mehmed Oğuz'un cenazesi

"Merhum Mehmed Oğuz, Nazillili bir Risale-i Nur talebesiydi. Nazilli'de iman ve Kur'an hizmetine gönül verenlerin saff-ı evvellerinden olan bu mübarek insanın 1961'de zorla götürüldüğü karakoldan cesedi çıktı.

Kendisinin yakın arkadaşlarından Bedri Doğru Ağabey bu hadiseyi bize şöyle anlattı:

"Şehid Mehmed Oğuz Ağabey'e savcılıktan evrak gelmiş; "Kitaplarınız beraat etti, gel teslim al" diye. Ağabey kitapları teslim alıyor. Bir çuvalla arkasına yükleyip götürüyor. Hükümet Konağı'nın merdivenlerinden inerken baş komiser Şükrü ile karşılaşılıyor. Şükrü soruyor; "Ne o Mehmed?" Mehmed Ağabey de sevinçle; "Kitaplarımız beraat etti, savcılık iade etti, götürüyorum" diyor. Şükrü

de; “Getir o kitapları, onlar hakkında yeniden takibat var” diyor. Oğuz Ağabey de; “Ben götürüyüm, sen gel al” cevabını veriyor. Onun da acele işi vardı herhalde, konağa çıkıp gidiyor.

Mehmed’in kalfası vardı. Mehmed Ağabey gitmiş, kitapları onun terzi dükkânına koymuş. Sonra eve gitmiş. Eve bir baskın... Polisler, bekçiler... Mehmed Ağabey’e “Çıkar kitapları” diyorlar. “Yok” diyor. Tutup karakola götürüyorlar. O gün de tevacuk olacak, iki çocuk dövüşmüş, birisi bıçak çekmiş. Bıçak çeken çocuk bekçiyi görünce kaçmış, Öbür çocuğu yakalamış, tutmuş getirmişler karakola. Karakolda da o sırada Mehmed Ağabey’i dövüyorlarmış. O çocuk en kuvvetli delilimiz oldu. Tabi, Mehmed Ağabey’e ellerindeki coplarla vuruyorlar. Hâkim o çocuğa soruyor; “Neresine vuruyorlardı?” O da “Kafasına, koluna vuruyorlardı, tekme atıyorlar, yumruk atıyorlardı” diyor.

Bir aralık kafasına çok kuvvetli bir darbe gelmiş ki, beyin kanaması olmuş, düşmüş. Hemen bunu almış, götürmüşler hastaneye. Hastanede vefat etti.

Nazilli’nin ileri gelen nur talebelerinden Yazırlı Hacı Mustafa Öztürk Efendi; “Şehidimizin kanı yerde kalmasın” diye buradan bir avukat tutuyor. Bu avukata baskı yapıp, davadan vazgeçiriyorlar. Tekrar bir avukat tutuyor. O da baskılar sonucu davayı bırakıyor. En nihayet Aydın’dan bir avukat tutuyor. Hatta Hacı Mustafa Efendi; “Aydın’dan bir avukat tuttum. On bin lira teklif ettim. Bu davayı inşaallah o alacak” demişti. Ona da baskı yaptılar, o da davadan çekildi. O zaman Hacı amca çaresiz kaldı. Doğru Çamlık’a Ahmet Feyzi Ağabey’e gidip, durumu anlattı.

Ahmed Feyzi Ağabey cevaben; “Kardeşim, ben şimdi hemen İstanbul’a, Bekir Bey’in yanına gidiyorum. Bekir Bey’in talimatı üzerine ne gerekiyorsa onu yapın” demiş. Gidiyor, Bekir Bey’e durumu anlatıyor. Bekir Berk; “Acele Nazilli’de bir vekâletname hazırlayın, ben geliyorum” diyor.” Bedri Doğru Ağabey’in ‘cevaplar.org’ sitesine verdiği bilgiler böyle.

Hadisenin devamını ise Av. Gültekin Sarıgül’den sorduk. Şu bilgileri verdi:

“Nazilli’de Terzi Mehmet Oğuz Ağabey’imiz: Kitapları iade ediliyor, akabinde polisler tekrar geliyor, kitaplarla beraber alınıyor, karakola götürülüyor ve işkence ile orada şehid ediliyor. Üstelik bunun vefatına sebep olan komiser, terfi ettirilerek Antalya’nın Elmalı Kazası’na tayin ediliyor. Bu komiserin davası takip edildi, fakat ufak tefek cezalarla geçiştirildi. Terzi Mehmed işkence ile şehid olan tek Ağabey’imizdir, Allah rahmet eylesin. İnşallah şehittir.”